

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/71/2017
Identifikačné číslo spisu: 5714011124
Dátum vydania rozhodnutia: 18.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5714011124.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 18. januára 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. W. pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. marca 2017, sp. zn. 3To/6/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin zo 7. novembra 2016, č. k. 23T/136/2014, bol obvinený N. W. uznaný vinným zo spáchania prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24.6.2014 v čase približne o 14.50 hod. v Martine, na brehu rieky Turiec, v rybárskom revíri č. 3-4430 (lososovo lipňový revír), pomocou rybárskej udice vybavenej navijakom, silónom a návnadou, ktorú tvoril červík, teda v uvedenom druhu revíru zakázaná nástraha, aj napriek tomu že nebol držiteľom platného rybárskeho lístka a povolenia na lov rýb, chytil ryby, teda lovil ryby v rozpore s ustanovením § 10 ods. 1, § 15 písm. g/ zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve, v znení neskorších predpisov, pričom do jeho zadržania príslušníkmi polície ulovil jednu rybu, ktorá bola vzápätí pustená späť do vody, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 1To 195/06, zo 14.11.2006, právoplatným 14.11.2006 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu pytliactva podľa § 181d ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. Trestného zákona v znení neskorších predpisov, účinného do 31.12.2005, a iných a bol rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T 19/06, z 12.12.2006, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, sp. zn. 3 To 109/07, z 2.5.2008, právoplatným 2.5.2008, uznaný za vinného zo spáchania prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. a iných.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 310 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho

súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci 1 ks teleskopická udica strieborno-čiernej farby s navijakom zn. Sunshine S71000, s vlascom, háčikom a olovkom a 1 ks teleskopická udica červeno-čiernej farby s navijakom zn. SL 500 s vlascom a olovkom.

Proti vyššie citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obvinený a prokurátor, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom z 23. marca 2017, sp. zn. 3To/6/2017, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 23 T/ 136/2014, zo 7.11.2016 vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil podľa § 310 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. m/) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci: 1 ks teleskopická udica - strieborno-čiernej farby s navijakom zn. Sunshine S71000 s vlascom, háčikom a olovkom. Podľa § 60 ods. 1 písmo b/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci: 1 ks teleskopická udica červeno-čiernej farby s navijakom zn. SL 500 s vlascom a olovkom. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/112/2014, z 20.10.2014, ktorým bol odsúdený pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzuje, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., t.j. z dôvodu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a z dôvodu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený v dovolaní namietal, že odvolací súd si osvojil právne závery, ku ktorým dospel súd prvého stupňa a nepreskúmal obvineným vytýkané nedostatky rozhodnutia a konania na hlavnom pojednávaní, ktoré meritórnemu rozhodnutiu súdu predchádzali. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku poukázal na nesprávne vyhodnotenie dôkazov, a v tejto súvislosti mal za to, že na udici prostredníctvom červíka na silóne krmil ryby na rieke Turiec a v potvrdení o zaistení veci zo dňa 24. 06. 2014 nie je nijaká zmienka o tom, že na tejto udici sa nachádzal háčik.

Obvinený preto zastáva názor, že dôkazy, ktoré majú zásadný význam pre objektívne posúdenie veci, a na základe ktorých bol uznaný za vinného, boli zmanipulované. V tejto súvislosti poukázal na fotodokumentáciu, ktorá je súčasťou spisu. Opakovane poukázal na nezákonnosť vykonaného dokazovania, kedy z dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a v rámci ich hodnotenia každého zvlášť a všetkých vo vzájomnej súvislosti vyšli najavo rozpory, kedy v potvrdení o zaistení veci zo dňa 24. 06. 2014 ani v dvoch zápisniciach o prevzatí veci (2 ks udíc) zo dňa 24. 06. 2014 sa nikde neuvádzalo, že by bolo čokoľvek na udicu zalepené páskou. Na základe uvedeného došlo podľa názoru obvineného k manipulácii s dôkazmi, ktoré majú za následok ich znehodnotenie, z ktorého vyplýva následná nemožnosť posúdenia otázky zavinenia, a teda aj trestnosti činu a následnej možnosti prijatia správnej právnej kvalifikácie. Nestotožnil sa s názorom odvolacieho súdu, že na spáchanie trestného činu pytliactva sa nevyžaduje, aby bola pri chytaní rýb použitá udica s háčikom. Problematika rybárstva je podľa obvineného upravená v zákone č. 139/2002 Z.z. o rybárstve, pričom poukázal na to, že krmenie rýb červíkom naviazaným na silóne nepatrí medzi techniku, ktorú by zákon zakazoval.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku uviedol, že nemal v úmysle loviť ryby, a preto subjektívna stránka skutkovej podstaty prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. nebola preukázaná. Skutočnosť, že sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznal, nemôže súd brať automaticky za dôkaz jeho viny, nakoľko v tom čase nemal

obhajcu, bol pod tlakom okolností. Vzhľadom na rozporné tvrdenia svedkov a odmietnutie ním navrhovaných dôkazov, súd porušil jeho právo na obhajobu. Ďalej vytýkal odvolaciemu súdu, že sa obmedzil len na výrok o uloženom treste, avšak náležite nepreskúmal postup a konanie súdu prvého stupňa, ktorý si osvojil závery orgánov činných v trestnom konaní bez ďalšieho, hoci v zmysle platných právnych predpisov sa prieskumná činnosť v súvislosti so zákonnosťou procesu viaže a vzťahuje na celé trestné konanie. Pri posudzovaní otázky druhu a výmery trestu podľa názoru obvineného súd nevychádzal zo skutkových okolností a dôkazov vykonaných zákonným spôsobom, ale z jeho trestnej minulosti. V tejto súvislosti poukázal na článok 49 ods. 3 Charty základných práv EU, v zmysle ktorého prísnosť trestov nesmie byť neprimeraná trestnému činu.

Okrem uvedeného obvinený má za to, že odvolací súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. 03.2017 vykonal doplnenie dokazovania čítaním listinných dôkazov v zmysle § 295 ods. 2 a § 269 Tr. por., kde prečítal zo spisu Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/112/2014, trestný rozkaz na čl. 95, uznesenie na čl. 111 a správu na čl. 114. Uvedený postup odvolacieho súdu považuje za nesprávny, keďže v danom prípade nebol prečítaný podstatný obsah spisu, teda neboli splnené zákonom stanovené predpoklady na uloženie súhrnného trestu.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 03. 2017, č. k. 3To/6/2017-382, z dôvodov uvedených v ust. § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku bol porušený zákon v neprospech obvineného N. W.. Zároveň navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.03.2017, č.k. 3To/6/2017-382, zrušil a prikázal mu, aby vec v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podaním z 13.10.2017, ktorý sa nestotožnil s dôvodmi uvedenými v dovolaní. Podľa názoru prokurátora argumentácia obvineného v rámci podaného dovolania smeruje výlučne k skutkovým zisteniam, ktoré odsúdený neakceptuje a snaží sa ich v priebehu celého priebehu konania pred súdom vyvrátiť absurdnou obranou spočívajúcou v tvrdení, že mal na mieste spáchania skutku v rieke Turiec kŕmiť ryby červíkmi uväzovanými na teleskopický rybársky prút. V nadväznosti na obvineným namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. prokurátor uviedol, že v priebehu konania pred súdom nebolo zistené vykonanie dôkazov v rozpore so zákonom, naopak, tieto boli konajúcimi súdmi vykonávané výsostne v súlade s Trestným poriadkom. Rovnako tak nebolo zistené, že by s predmetnou udicou niekto nedovoleným spôsobom manipuloval, resp. že by ju ako dôkaz v trestnom konaní „pozmeňoval“. Poznamenal, že argumentácia dovolania v tejto časti poukazuje na vecnú stránku konkrétneho dôkazu, nie na procesnú, teda spôsobom jeho vykonania súdom, čo nie je možné subsumovať pod uvedený dovolací dôvod. Vo vzťahu k obvineným namietanému dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. prokurátor poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, zo 14.01.2014 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 45/2009. S prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti je toho názoru, že v danom prípade nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, a preto navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie odsúdeného N. W. odmietol podľa § 382 písm. c/Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolací súd je pri náprave uvedených väd v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúvané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení) a povinnosť namietať niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.). Cieľom ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. je predísť tomu, aby dovolacie konanie dovolacie slúžilo ako možnosť namietať stále nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa.

Hoci obvinený explicitne neuviedol dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., z obsahu podaného dovolania vyplýva, že obvinený namietal aj porušenie práva na obhajobu s poukazom na rozporné tvrdenia svedkov a odmietnutie ním navrhovaných dôkazov.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa uplatňuje najmä za situácie, ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Po preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu najvyšší súd zistil, že k zásadnému porušeniu práv obvineného na obhajobu v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného spočívajúcu na tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, najvyšší súd zdôrazňuje, že nemožno úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo, alebo sa obvinený domnieva, že došlo k manipulácii s dôkazmi.

Ďalej treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súde nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere viď i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať tento dovolací dôvod. V tomto smere najvyšší súd považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími

dôkaznými prostriedkami.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dôvody dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia spočívajú v chybách právnych a nie skutkových, a to hmotnoprávnych ako aj procesnoprávnych, pričom skutkové okolnosti tak, ako ich uvádza obvinený vo svojom dovolaní nie sú predmetom konania o dovolaní.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, avšak správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že dovolací súd môže skutkový stav hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Vzhľadom na vyššie uvedené, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy aj ich hodnotenie súdmi nižších stupňov. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietky obvineného v jeho dovolaní spochybňujú spôsob a postup hodnotenia dôkazov a z neho vyplývajúceho skutkového stavu súdom prvého stupňa, pričom sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, a preto nemôžu zodpovedať dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/. Skutkové okolnosti sa môžu skúmať v rámci obnovy konania, ak by vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por.

V posudzovanom prípade vychádzajú dovolacie námietky obvineného z jeho subjektívneho pohľadu a spochybňujú hodnotenie dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, a z tohto dôvodu nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Preto pokiaľ obvinený upozorňoval na nesprávne vyhodnotenie vo veci zadovážených dôkazov (vykonanie vecných dôkazov - udie) a v tejto súvislosti prezentuje iné, podľa jeho názoru správne hodnotenie vykonaných dôkazov, tak je zřejmé, že argumentácia obvineného sa koncentruje iba na revíziu skutkových zistení a záverov súdov nižšieho stupňa, ktorých preskúmanie je však zo strany dovolacieho súdu vylúčené.

Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie konania obvineného, ktorý po subjektívnej a objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávanú trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom tiež nebolo zistené ani porušenie žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy viažuceho sa k rozhodovaniu o treste, ktoré by bolo podraditeľné pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúceho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Ďalej je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ obvinený namieta uloženie neprímerane prísneho trestu, táto námietka nenapĺňa žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zákon vo vzťahu k výroku o treste upravuje v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dva dovolacie dôvody (pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku chybného výroku o vine). Podľa uvedeného ustanovenia možno dovolanie podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto odvolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.